

Izhaja :
vsako soboto in četrtek
popoldne.
Stane za celo leto 15 L.
" pol leta 8 "
" četrt " 4 "
Za inozemstvo celo leto
35 L.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se ne
moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 4

V Gorici, v četrtek 15. januarja 1925. Leto VIII.

Ne frankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglas
se računajo po dogovoru
in se plačajo v naprej
List izdaja konsorcij
"GORIŠKE STRAŽE"
Tisk Zadruga tiskarne
v Gorici
Riva Piazzetta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
— (prej Scuole). —

Strašilo gre po deželi...

Strašilo gre po deželi, strašilo komunizma. Iz zatišja je začel lezti primorski komunizem spet na dan. Ali ga poznate, ali se ga še spominjate, kmetje in delavci goriške dežele?

Kdo se ne bi spominjal rdečega vala, ki je zalil primorsko deželo pred tremi leti! Kako bi moglo naše ljudstvo pozabiti na svoje komunistične prijatelje! Koder je primorski komunizem hodil, je pustil za seboj razvaline. Razvaline v družinah, razpor v občinah, sovraštvo proti veri. Dušil je ljubezen do slovenske zemlje in kulture. Toda priznati je treba, da so primorski komunisti za slovensko deželo mnogo napravili. Napol dozdane hiše, ki jih je gradila komunistična družba »Čerga«, so najvidnejši in najzgovornejši spomeniki komunističnega dela. Ne po njih besedah, po njihovem delu jih je ljudstvo spoznalo!

Komunizem je hodil po Julijski krajini prešeren in mogočen. Kar na lepem pa je začel hirati in potem se je zrušil. Kdo je vrgl primorski komunizem ob tla? Mar so ga fašisti? Ne! Komunistično stranko v naši deželi je ubilo delovno ljudstvo samo. Naši ljudje so začeli misliti z lastnimi možgani. In so dognali: Komunisti imajo mnogo besed, mnogo kričavih manifestov, — dela pa nič! Komunisti znajo podirati, zidati ne znajo. Zato je ogromna večina slovenskega delovnega ljudstva odklonila komunistične nauke. Zakaj preveč bistri in brihtni so naši ljudje, da bi pričakovali osvobojenja in pravice od ljudi, ki so do ušes zakopani v materijalizem.

Ko je fašizem naskočil vlado, so se zadnji ostanki komunistov poskrili. Zavedno delovno ljudstvo je ostalo na bojišču osamljeno. Ko so začeli padati prvi udarci na slovensko ljudstvo, komunistov ni bilo več slišati. Zrušila se je slovenska šola — komunisti so bili tiho. Slovenski jezik je bil pregnan iz sodišč — komunistov to ne briga. Slovenski uradnik, pravi proletarci so izgubili kruh — komunistom to ni nič mari. Naše občine so bile v nevarnosti, da gredo v pogubo — komunisti žvižgajo na to. Stotine invalidov čakajo na pokojnino — komunisti pa jim ne pomagajo, njih poslanci se za te največje reveže ne zmenijo.

Toda komunisti so vendar največji prijatelji ljudstva!

Seveda so. Primorski komunisti so v zlahti s tistim socialističnim voditeljem, ki je dejal sestradanemu delavcu, ki ni imel koščka kruha za večerjo: »Počakajte da pride revolucija!«

Tako odgovarjajo komunistični voditelji kmetom, ki jih tlači vinska kriza, zakon o žganjekuhi, tako odgovarjajo kološom, tako se odrežejo delavcem, ki so brezposelni, tako to lažijo celo ljudstvo, ki se bori za narodni obstoj z bobnečo pulhico: »Počakajte, da pride revolucija!« Nje pa od nikoder ni in je ne bo.

Zato mi komunistično strašilo vedro pozdravljamo, ker vemo, da naše zavedno ljudstvo zahteva vsakdanjega, stalnega, pozitivnega dela, na obljube, ki vise v zraku, pa nič ne da.

Kaj se godi po svetu?

Po božičnih in novoletnih počitnicah so se zopet zbrali poslanci v Rimu. Politično življenje je zopet zaplalo z vsem žarom v italijanski prestolici.

Novo zasedanje zbornice.

V pondeljek 12. t. m. se je zopet začelo zborovanje parlamenta. Zbornica ima zdaj precej nalog pred seboj. Njen predsednik, poslanec Rocco je zasedel mesto justičnega ministra; treba je bilo novega. Že par dni prej se je govorilo po zborničnih hodnikih o poslancu Casertanu, ki sicer ni v fašistovskih vrstah, a vendar zvest Mussolinijev pristaš, kot bodočem predsedniku. Pri volitvah je bil tudi izvoljen, a le z 239 glasovi. Sodi se, da celo 30 pristašev fašistovske stranke ni oddalo zanj svojih glasov.

Predno se je zbornica sestala, je Mussolini z veliko vneto poskrbel, da bo imela o čem razpravljati. Na seji ministrskega sveta je bilo sprejetih vse polno zakonskih osnutkov, ki jih bo morala okrnjena zbornica sprejeti. Predloženi bodo načrti o društvenem zakonu, zahtevalo se bo od zbornice pooblastilo za vlado, da sme spremeniti zakon o javnem varstvu, kazenski in civilni zakonik in še nekatere druge. Razpravljalo se bo tudi o novem volivnem načrtu, ki smo ga že opisali. Vse to morajo fašistovski poslanci sprejeti, da postane Italija, kakor piše tržaški »Piccolo« »fašistovska država«.

Mussolini naskakuje framasone.

Novi društveni zakon je predvsem naperjen proti tajnim organizacijam, med katerimi se Mussolini najbolj boji framasonskih lož. Zato je zelo spretno sestavil načrt novega zakona, da bi ta tajna združenja izbežala na svetlo. Vsa združenja in javne ustanove morajo po novem načrtu sporočiti oblastvu svoja pravila, poslovnik, imena odbornikov in celo imena vseh članov. Državnim uradnikom in javnim nameščencem je strogo prepovedano biti včlanjenim pri takih organizacijah. Kdor pa ne bi navedel točnih podatkov, bo silno strogo kaznovan. S tem zakonom je napovedan framasonstvu boj na življenje in smrt. Mussolini dobro ve, da so framasoni tista tajna sila, ki ima razpredene svoje niti do najuglednejšega politika v državi. Ve tudi, da ima predvsem opozicija pri njih mogočno oslombo. To organizirano in denarno zelo dobro stoječo velesilo je Mussolini izzval na bojno polje.

Nekateri zelo vplivni člani framasonskih lož so celo Mussolinija z vso vneto podpirali ob rojstvu fašistovske revolucije. Zato se tem bolj čudno zdi, da se je fašizem odločil za ta korak.

Vzroki zakaj se je zahotelo vodji fašizma tega boja, se dajo najti v drugi njegovi potezi.

Katoličani na pomoč!

Vse vlade, ki so krmarile italijansko državno ladjo pred Mussolini-

jem, so bile več ali manj svobodomselne in nasprotne Cerkvi. Mussolini je zopet obesil križ v šole; seveda ne s srcem globokovernega kristjana, ampak kot politik, ki hoče doseči nek cilj. V vseh katoliških krogih Italije so za trenutek obstali v nadi, da se bosta vlada in Cerkev bolj približali. Te politične nade je pa razgnal vodja ital. popolarov: don Sturzo, ki je dokazal, da hoče fašizem katolicizem ital. ljudstva izrabiti le sebi v podporo. Vsem je še živo v spominu, kako so fašistovski oddelki začeli naskakovati katoliške krožke in jih razbijati.

Mussolini je pa preko vsega tega pogrnil plašč in se zopet začel dobrihati katoliškim krogom.

Pri tem ima pred očmi eno misel: kako bi oprl svoj fašizem na široke italijanske ljudske množice, ki so prešinjene z verskim duhom. Framasonstvo je danes v Italiji doma le pod strehami razkošnih palač kapitalistov in intelektualcev. Ker pa ti zdaj odklanjajo Mussolinija, se je ta zatekel drugam.

V glavnem glasilu »Popolo d'Italia« se obrača na samo sveto stolico in jo opominja, da sta mir in svoboda verskega prepričanja katoličanov v naitešnejši zvezi z močno fašistovsko narodno vlado. Temu nekoliko bahavemu opominu odgovarjajo celo fašistom prijazni listi, da je smešno istovetiti namene in cilje večnostne organizacije kot je katoliška Cerkev z interesi ene vlade ali države, pa naj si bo to tudi Italija. S tako politiko skakanja od framasonov do katoliških krogov si bo najbrže Mussolini težko dobil zaveznikov izven lastnih vrst.

S svojo naglico v izdelovanju novih zakonskih načrtov, ki imajo namen pritisniti opozicijo, je pa vodja fašizma dosegel še nekaj, kar mu bo mogoče postalo zelo neljubo.

Opozicija — strnjena!

Po že opisanih dogodkih je Mussolini zbral v svojem ministrstvu samo pristaše svoje lastne stranke; razen ministra Nave, ki je pristaš konservativnih nacionalcev, so v ministrstvu sami fašisti.

Pristaši ljudske stranke, skrajni in zmerni socialisti, obe demokratski stranki, republikanci so se pa parlamentarnemu delu odtegnili in s tem očitno pokazali, da ne marajo sodelovati skupaj z Mussolinijevo stranko. Doslej so bili opozicionalci razdeljeni na dva dela: na že opisano grupo, in na skupino, ki je sedela v parlamentu pod vodstvom Giolittija, Orlanda in Salandre. Vsi ti trije politiki so se sedaj zedinili za skupen odpor proti vladi. Naravno, da se jim približuje vsa ostala opozicionalna armada. Na ta način se je Mussolini naenkrat znašel pred neprodno vrsto v bojni red postavljenih opozicionalcev. Brezdvomno in gotovo je, da se vedno jasneje rišejo oblike dveh front: fašistovske na eni strani in vseh proti fašistovskih elementov na drugi.

Mussolini pobral sulico svojih nasprotnikov.

V odločilni politični borbi, ki se bije med Mussolinijem in opozicijo, so ti slednji vihтели proti fašizmu silno ostro nabrušeno orožje. Dan za dnevom so se vlagale dolge obtožnice proti fašistovskim generalom. Sodišča so sodila in oznanila njih krivdo. Opozicionalno časopisje je izpraševalo fašizmu vest in pozivalo ital. ljudstvo, naj ga zapusti. Vse to ostro borbo je pa vodil veliki milan-

ski dnevnik »Corriere della Sera«, ki se bere v vseh delih sveta. Glavni ravnatelj tega lista je senator Albertini, mož odličnih sposobnosti. Ta je vedno pozival italijansko ljudstvo naj presodi v koliko se strinjajo dejanja fašizma z javno moralno in poštenostjo. To je Mussoliniju postalo že presitno. Vedne obtožbe njegovih pristašev, on pa oznanja pred vsem svetom, da je v deželi mir in red. Ker pa se dejanja niso več dala izbrisati, je bilo potrebno izviti iz rok opozicije hudo orožje »moralnih vprašanj«.

Fašizem brani javno moralo.

Fašistovski listi so izgrebli iz davnih dni nek dogodek, ki naj jim služi kot orožje proti opoziciji. Pred 36 leti(1) je propadla neka tvrdka, koje glavna lastnika sta bila Albertinijev oče in stric. Nekateri upniki so ob tej priliki precej izgubili. No, in sedaj se postavijo moralisti v slovesno pozo in žugajo s prstom Albertiniju, naj nikar ne opominja fašistov na njih moralne dolžnosti, ko mora prej sebi samemu izprašati vest. Dokler pa tega ne stori, naj raje molči o moralnih dolžnostih.

Albertinijev odgovor.

Senator Albertini je takoj, ko so bili ti opomini tiskani, poslal ravnateljem listov »Popolo d'Italia« in »Secolo« pismi, kjer pojasnjuje svoje zadržanje. Ugotavlja, da je propadla tvrdka sklenila poravnavo s svojimi upniki in tudi izpolnila vse svoje obveznosti izvirajoče iz te poravnave. Na očitke o svojem ogromnem in podedovanem bogastvu pa ugotavlja, da kar ima si je pošteno z lastnim delom pridobil, ko bo pa mogoče, bo pa sam brez fašistovskih opominov vedel, kaj zahteva od nje čut spoštovanja do dragih pokojnikov, v kojih grobu išče fašizem orožja proti opoziciji.

Orožje se obrne.

Ravnatelj »Secola« pa je prejel pisemce take-le vsebine: »Predsednik konzorcija tega lista je senator Borletti, ki je bil upravni svetnik banke di Sconto, ki je ob svoji propasti potegnila v bedo številne žrtve. In ta senator, večkratni milijonar, čigar premoženje pripada moralno številnim oškodovancem, je sklenil le malenkostno poravnavo, kljub temu, da bi lahko vse poplačal. Mene spominjate na propast neke tvrdke pred pet in tridesetimi leti, ko nisem bil tam najmanje udeležen. Svojega predstojnika, ki je neposredno udeležen pri polomu banke di Sconto pa ne. Po vašem je nauk o moralnih dolžnostih le za nasprotnike, vaših ljudi pa ne veže?«

Senator Albertini pomaga glavnemu uredniku fašistovskega »Secola« nekoliko osvežiti spomin. Vprašuje ga kako je bilo 28. oktobra 1922., ko je planil ves vzhičen v kabinet takratnega ministra za kolonije, Amendola. Ta urednik in prvobornik fašistovske morale je takrat častital Amendolu, sedanjemu opozicionalnemu poslancu, ker se je Factovo ministrstvo tako odločno uprlo fašistom, ko so pripravljali svoj pohod na Rim. »Takrat ni plavala vaša duša v fašistovskem veselju.« ga opominja. »Vaše oči so se uprle v mene, a so poprej pozabile se nekoliko ozreti krog sebe!«

Javnost naj sodi!

Tako vzklika senator Borletti na koncu svojega pisma, ki ga je poslal ravnatelju lista »Corriere della Sera«. Razlaga na dolgo in široko, kako je

prišlo do poloma imenovanega močnega denarnega zavoda in zahteva ljudske sodbe. Albertini pa odgovarja zopet, da je treba le dokazov. Zahteva od svojih nasprotnikov naj mu le dajo pooblastilo, da sme svobodno izražati svoje misli in povedal bo, kar je še potrebno. Potem pa naj le ljudstvo sodi in razsodi!

Naše šolsko vprašanje!

Do govora dr. Besednjaka v rimski zbornici je bilo reševanje šolskega vprašanja v resnici popolnoma v območju naših podeželskih oblastnikov, prefektov in podprefektov, pri čemer široka italijanska javnost sploh ni bila informirana, kaj se narodnim manjšinam pravzaprav godi. Z znamenitim nastopom našega poslanca se je razpravljalo o naših šolskih potrebah preneslo iz prefektovskih predsob v rimski parlament pred ministre, pred italijanske poslance ter zbornične tribune, ki jih zasedajo ne le italijanski ter inostranski časnikarji, temveč tudi diplomatje vseh držav.

In res je dosegel Besednjak velik uspeh v zbornici sami, kakor smo zadnjič poročali. Poslanci vseh strank so postali pozorni na naše vprašanje, zavedli so se, da je sicer to šolsko vprašanje interno laško vprašanje, vendar pa da je njega pravična rešitev v interesu italijanske države same, zlasti ker gre za šolsko vprašanje naroda, ki je istoplemenski z narodom v Jugoslaviji, s katero hoče Italija živeti v kar najbolj prijateljskih

skih odnošajih, kakor je to v njenem lastnem interesu.

Nele poslanci, ampak vsa javnost v državi je jela razpravljati o Besednjakovem govoru.

Najvažnejše besede je napisal ugledni milanski dnevnik »Corriere della Sera«, ki se tiska v milijonski nakladi in ki se edini bere po vsem svetu. »Corriere della Sera« ostro kritizira Gentilejevo reformo, ki jo brani tudi Casati, znani naučni minister, ki je pred kratkim odstopil, ter dokazuje, da je reforma vse prej nego svobodoljubna. Z ozirom na odpravo slovanskih in nemških šol piše Corriere: »Zares težavno stališče je mel minister Casati, ko je hotel dokazati, da je Gentilejeva reforma svobodoljubna, ko je na primer vzela inorodcem na Primorskem in na Tirolskem njihovo šolo, šolo njihovih očetov; tozadevno pričevanje in obtožnica poslancev Besednjaka in Tinzla sta ostale od strani ministra brez zadovoljivega odgovora.«

Kako neki naj bi mogel Casati stvarno odgovoriti na nepobitne dokaze obeh poslancev?

Saj je Mussolini, ki navadno ne varčuje z medklici, nepremično zrl v Besednjaka med vsem govorom, ne da bi mogel niti z eno besedo ugovarjati

Besednjakov govor je spravil naše šol. vprašanje v nov stadij: za dnevni red sedanje in prihodnje zbornice. In Slovenci s Primorja bomo skrbeli, da naše šolsko vprašanje ne pride več z dnevnega reda, dokler ne bo rešeno v smislu socialne pravičnosti. (Š. V.)

nek v znesku 139.— lir je bil odpodslan »Šolskemu društvu« v Trstu. Odbor se vsem darovalcem toplo zahvaljuje in kliče zlatomašniku: Na mnoga leta!

Kakor prednik.

Novi naučni minister Fedele je izjavil dopisniku lista »Epoca«, da bo nekoliko olajšal bremena, ki jih je naprtla Gentilejeva šolska reforma starišem. Gentilejevega načrta pa se ne bo dotikal, ampak bo pustil vse pri starem. Drugega tudi nismo pričakovali. Kako pravi pregovor: »Vrana....

Svoboda!

Veliki župan ljubljanske oblasti je dal nalog, da ne sme več izhajati tednik Slovenske ljudske stranke »Domoljub« v Ljubljani. Ta list, glasilo slovenskega kmečkega ljudstva, tiskan v okroglo 40.000 izvodih, je odločno zastopal koristi slovenskega ljudstva proti vladi Pašiča. Pribičeviča in Žerjava. Za predstoječe volitve pa je bilo potrebno izločiti iz javnosti ves vpliv tega glasila, ker se je boril proti vladnim strankam. To se je zgodilo zdaj z eno potezo velikega župana.

Povsod iščejo pomoči.

Glavno snoparsko glasilo hoče vpliv glavnega opozicijskega lista »Corriere della Sera« na ta način zmanjšati, da pravi: »Tudi sam papežev brat je užaloščen nad predznim pisanjem tega lista.«

Francosko-italijanski kapital v južni Ameriki.

Pretekli mesec so v Rio de Janeiro v Braziliji na slovesen način otvorili novo francosko-italijansko banko za južno Ameriko. Slavnostni govorniki so zelo povzdigovali trgovski napredek romanskega bloka.

Rusko-francosko zблиžanje.

Zadnje nedeljo je prispel v Moskvo prvi francoski poslanik po vojni Jean Herbert. Na postaji so ga predstavili sovjetskih oblastev sprejeli z velikimi častmi. Novi poslanik je izrazil upanje, da se bodo vsa sporna vprašanja med Rusijo in Francijo lepo rešila, ker je na obeh straneh dosti dobre volje.

Velika Francija se približuje Rusiji, balkanske države pa se zavezujejo v nek protiruski blok. Čigava politika je previdnejša, je pač dovolj jasno.

Papir mesto premoga.

Kdor ne verjame naj poskusi! Papir sam na sebi zgori zelo hitro in ne pusti drugega kot kup pepela. Vse drugače se pa izkaže, če se papir

prejšnji večer namoči v vodi. Drugi dan ga je treba stisniti v nekake krogle in ga pustiti, da se posuši. Če te zebe položi par takih papirnih kosov na žerjavico v peči in čudil se boš, koliko časa bo razširjal toploto.

Vizum za potovanje v Jugoslavijo

stane: za enkratno potovanje 25 lir, za večkratno potovanje v dobi šestih mesecev pa 50 lir. Toliko v znanje!

Po amerikkansko.

V Floridi v Ameriki so naredili zanimiv poskus. Obširne njive in polja so zahtevale vedno dosti delovnih moči in časa za setev. Zdaj so pa prišli na izviren način sejanja. Začeli so z zrakoplovi. V 20 minutah so posejali iz aeroplana 630 hektarjev sveta. Za to delo bi rabila dva delavca polnih 30 dni. Pri naših njivicah bi se pa ta »amerikkanski« način prav gotovo ne obnesel. Veter bi odnesel seme najbrže k sosedovim.

Tečaj za gradbene mizarje

Dne 9. t. m. se je v Gorici na šoli za izseljence slovesno otvoril tečaj za gradbene mizarje. Tečaj se vrši pod okriljem zavoda za prosojni obrti na Goriškem. Obiskovalo ga bo 30 udeležencev iz raznih občin.

Prosvetna zveza.

»Naš čolnič« izide drugi teden. Razposlali ga bomo vsem vasem. Ponovno najtopleje priporočamo ta prekrasni-illustrirani list vsem mladim ljudem. Naroča se pri upravi »Našega čolniča«, Via Mameli 5, Gorica in stane 6 lir letno.

Globokoveren mladenič

kmečkih starišev, ki je dovršil ljudsko šolo in 2 zadržno-knjigovodska tečaja, več precej tudi laščine in nemščine išče primerne službe na deželi. Najraje bi bil za cerkvenika in pomožnega pisarja pri kakih zadruzi ali župnem uradu. — Več pove uprava lista pod »Vernost«.

Celo vas bodo prenesli!

Velika premogokopna družba »Concordia« v Nemčiji je dognala, da se skrivajo pod neko veliko vasjo v bližini Magdeburga v severni Nemčiji bogata premogovna ležišča. Bogati delničarji niso hoteli spustiti lepe prilike iz rok in so se pogodili z vaščani, da jih bodo to pomlad preselili z vsem njihovim imetjem na drug kraj. Kaj vse napravi denar?

Ali si že plačal naročnino za »Goriško Stražo« za leto 1925? - - - - -

DNEVNE VESTI

Nujno — važno!

Samo še današnje številko »Goriške Straže« dobijo oni naročniki, ki niso poravnali naročnine za leto 1925. — Požurite se, ker »Goriške Pratique« so sedaj še na razpolago!

Občni zbor »Gor. Mohorjeve družbe«.

Ta naša največja cerkvena bratovščina ima svoj občni zbor dne 22. januarja t. l. v nadškofijskem dvorcu ob 10. uri predpoldne s sledečim dnevnim redom:

1. Pregled dosedanjega dela.
2. Letni računi.
3. Volitev odbora.
4. Slučajnosti.

Dekanijske poverjenike opozarjamo posebej na volitev, oziroma na 7. in 8. točko družbinega poslovnika.

Upamo, da radi važnosti ne bo noben gospod manjkal!

ODBOR.

Odbor za proslavo dr. Gregorčičeve zlate maše

nam je poslal daljši dopis, iz katerega posnemamo:

Odboru je predsedoval dr. Podgornik. Sklenil je pokloniti zlatomašniku ob priliki njegovega slavlja pozlačen mašni kelih. V ta namen so darovali razni zavodi kot »Centralna posojilnica« v Gorici, »Ljudska posojilnica« v Gorici, »Kmečka banka« v Gorici in drugi skupno 2305.— lir. Stroški za nakup kelika in cerkvene slovesnosti so znašali 2166.— lir. Preosta-

Teta Urša.

Imel sem teto Uršo. In ko sem bil star tri leta, mi je postavila jaslice in božično drevesce. Prav nič več ne vem, kakšno je bilo božično drevesce in kakšne so bile te jaslice, le tega se spominjam, da je bilo vse belo, svetlo, v plamenčkih in v nekem čudnem mrču. In izza teh svečk se mi je smehljal bled, skoro voščen obraz tete Urše. In tisti beli plamenčki potem niso nikdar več ugasnili v moji duši. Tudi naslednjo pomlad ne, ko so nesli štirje možje po beli, beli cesti krsto in v krsti je ležala teta Urša, mati pa me je kregala, ko sem si poprašil rumene čevljičke. Tisti danv sem je jezil na mater, na teto Uršo sem še tisti dan pozabil, tisti njen obraz med belimi plamenčki pa ni več ugasnil v meni in koderkoli bom hodil, bom blagoslavljal njen spomin.

Kmalu nato smo se preselili. V našem novem bivališču smo vsak sveti večer potico spekli in vso hišo pokadili in poškopili, pa jaz nisem vedel, da je to sveti večer.

Ko sem pa postal velik, so me perumene čevljičke. Tisti dan sem se ustavil pri sosedu Mohoru. In tam sem spet ugledal jaslice. Še sedaj vem: v oknu so jih bili postavili. Okno so zastrli z rdečim, prosojnim papirjem, spodaj so okno pogrnili z mahom, napravili iz maha breg, ki se je dvigal proti šipam, ob šipah rav-

no na strehi so stale jaslice iz papirja, ob jaslicah je brlela oljnata lučka, na levo od jaslic se je kot v daljavi blestelo mesto Jeruzalem, pred jaslicami pa so stali pastirci, ovce in sv. trije kralji. To so bile jaslice in jaz se nisem tedaj prav nič spomnil ne na tisti prvi sveti večer in ne na bele plamenčke in tvoj voščen obraz, teta Urša!

Potem smo šli v cerkev. Šli smo po zamrzlih stezah in brveh in kjer je bila lepša pot, sem smel hoditi naprej in nositi svetilko. V cerkvi na so bile prižgane vse sveče in koklja, ki ji zdaj pravijo lesteneč, je bila vsa v lučah. Od tistega večera sem dan na dan vpraševal mater o svetem večeru, o jaslicah, o polnočnici. In zakaj le pri sosedu postavljajo jaslice? Pa me je potolažila mati, da kadar bomo dorastli mi otroci, jih nam bo kupila.

In ko se je spet približal sveti večer, mi je oče kupil jaslice za nekaj krajcarjev, mati pa mi jih je postavila — pomislite, — v kot. Kakor da bi na oknu ne bilo prostora. Da jih otroci ne raztrgajo, je pristavila. In same jaslice brez Jeruzalema, brez sv. treh kraljev in brez rdečega papirja. Na sveti večer je bil dež in mati me je spravila spat in mi za trdno obljubila, da me pokliče k polnočnici. In jaz sem trdno sklenil da ne zaspim in sem trmasto tako dolgo upiral oči v oljnato svetilko ob jaslicah, da sem

zaspal. In potem sem bil ves teden jezen na mater, na jaslice in na vse.

In sklenil sem, da tiste praznike ne pokusim potice. Seveda sem jo potem jedel kljub temu.

Kmalu nato sem videl pri stari materi na vratih njene sobe prilepljene različne barvne figure iz papirja. Povedala mi je, da so to pastirji od jaslic, ki jih je postavljala teta Urša. Prosil sem staro mater tako dolgo, da mi je podarila celo škatljo pastirjev, ovčic in tudi sveti trije kralji so bili vmes.

In šel sem nato k Mohorovemu Mihi in ta me je naučil, kako se postavijo jaslice. Prišel jih je tudi gledat in me je pri tem okregal. Dejal je, da morajo vse ovčke gledati v hlev k božjemu Zveličarju. In sveti trije kralji morajo nesti darila k Mariji in Jožefu, ne pa v mesto Jeruzalem. Popravil sem napako. Pri tem sem pa pozabil, da morajo vse papirnate figure stati vzporedno z oknom tako, da se vidijo le na lice. In Mohorov Miha mi je eno stvar zamolčal. On je okrog okna zaokrožil smrekove veje v lep obok. Na ta obok je prižgal svečke, obesil balončke in na vrhu pritrdil angela, ki je trobil v noč. Nad angelom pa je bil napis: »Gloria in excelsis Deo et in terra pax hominibus!« In pri nas smo zvečer molili vse tri rožne vence in jaz sem jih moral moliti z drugimi, ker

sem se bal iti spat. Pri Mohorovih pa so peli ves večer, kot mi je drugega dne povedal Miha. S tistim svetim večerom sem bil prav posebno nezadovoljen.

Naslednjo jesen so me poslali v šole. Ko sem se poslavljajal od očeta, mi je zatrjeval, da pride o božiču pome. Od tedaj so mi postali božični prazniki sanja celega leta. Zadnje tedne pred počitnicami nisem drugega delal, kot rezljal različne papirčke, lepil, meril in delal načrt za jaslice. In vse moje misli so merile na sveti večer. Ko sem pa stal na sveti večer pred jaslicami, sem že preudarjal, kakšne bodo morale biti naslednje leto.

Nekoč sem po božičnih počitnicah stopil v goriško kapucinsko cerkev. Rad bi bil videl jaslice. Na prvi pogled sem kar obstal: Na strmem pobočju je stal angel, okrog njega prestrašeni pastirji, ki so se že spuščali navzdol k skalni duplini, oboku podobni. V tem skalnem oboku je ležalo na slami božje Dete, krog njega mati Marija, sv. Jožef in volec in osliček. Skozi skalni obok se je lesketala pokrajina, po kateri so romali sv. trije kralji z velblodom in spremstvom. In v ozadju se je blestelo naslikano mesto Jeruzalem.

Pred cerkvijo pa so mi spet zasijali tvoji sveti plamenčki in tvoj bledi, voščen obraz, teta Urša!

Dramatično društvo v Gorici

Vprizori v soboto 17. t. m. ob 21. uri in v nedeljo 18. t. m. ob 16. uri v Trgovskem domu znano burko »Nebesna na zemlji«. Burka ima tri dejanja. Ker je izzvala pri prvih vprizoritvah cele viharje smeha, bodo Goričani in okoličani gotovo v velikem številu prihiteli k tema dvema predstavama. Ker je ravno pustni čas, se vsakdo rad malo nasmeje. Vloge so v istih rokah kot pri prejšnjih predstavah. Režira g. Ciril Bratuž.

Darovi.

Za Slovensko sirotišče: Ljudska posojilnica v Sempetru v počastitev zlatomašništva dr. Antona Gregorčiča 100 L., p. n. Hubert Močnik dar šebreljske šolske mladine 37 L. — Srčna hvala!

Za Alojzijeve: V počastitev 50letnega mašniškega jubileja velezaslužnega g. dr. Antona Gregorčiča daruje Ljudska posojilnica v Cerknem L. 100. — Neimenovani daroval v sredo zvečer 1 liro. — Iskrena hvala!

Listnica upravnništva.

S. Sch. Trst: Naročnina plačana do 31. avgusta 1925.

Listnica uredništva.

F. Ž., Casa di Milano, posta Vado di Setta, Bologna: Hvala za pozdrave! Sporočite nam, če se hočete izseliti kot delavec.

Vaščan, Ravne nad Črničami: Vaš dopis je prav zanimiv, toda ker je brez podpisa, ga ne moremo priobčiti.

A. K., Sv. Križ: Pridite pri priliki k nam, se bomo osebno pogovorili.

L. V., Modrej: Izplačilo vojne odškodnine za jugoslovanske državljane še ni rešeno. Kadar bo, bomo takoj poročali. Za sedaj: potrpljenje!

Kaj je novega na deželi?

Solkani.

Strah pred revolucijo je bil te dni v Solkanu. Tam so korajžni ljudje, ki kujejo načrte proti državi! Tako blatio nas zavedne Solkance naši prijatelji lastne krvi. Ker pa je že taka nevarnost, saj šteje Solkan nad 3000 prebivalcev, moramo to nevarnost udušiti kar v kali, tako so si mislili gospodje na podprefekturi v Gorici. Tega mnenja so bili tudi naši domači varnostni organi. Radi tega so dne 8. t. m. alarmirali kar štiri orožnike in podkomisarja Marocca, in hajd na delo! Preiskali so stanovanja nekaterih Solkancev, in pri vsakem so zahtevali, naj jim izroči orožje, ki ima skrito. Preiskovali so natančno in ljudem seveda povzročili s tem veliko dela, ker so morali za njimi pospravljati razmetane predmete, a našli niso ničesar. Da pa bo de širša javnost vedela, kdo so ti zadržani v Solkanu, ki so nevarni 40.000.000 italijanskemu narodu, hočemo navesti imena: Edko Ferjančič, kaplan, Jug Milan, zasebnik, Fran Bitežnik, zasebni uradnik, Srebrnič Andrej, mizar, in Josip Abramič, zasebni uradnik.

Opazovalci.

Govorica se širi po Solkanu, da je imenovan za komisarja naše občine, v kojoj se zmiraj pripravljajo revolucija, g. Mirko Mozetič, gostilničar in fašist. Prišel naj bi na mesto prostovoljno odstopivšega magnata Nibranta. Upamo, da bo čas njegovega komisarjenja zelo kratek; razrešile ga bodo tega posla in časti občinske volitve. Med časom, ko bo g. Mirko komisar mu priporočamo, da naj uradno ne udeležuje svoje nagle jeze nad soobčani.

Solkanci.**Bukovo.**

Dekliški krožek na Bukovem se najprisrčnejše zahvaljuje vsem, ki so z udeležbo ali na drug način pripomogli k uspehu veselice, ki se je vršila v prid šolskemu patronatu. Še posebej naj bo izrečena zahvala gđ. učiteljici, ki je nam šla na roko s svojim tihim in požrtvovalnim delom, g. župniku in »Izobraževalnemu društvu« v Idriji za izposojeno opravilo. Vsem skupaj kličemo: Bog vam plačaj!

Dekliški krožek.**Z Vogrškega.**

Dne 10. januarja se je poročil g. Jožef Žizmond iz ugledne družine z Vogrškega št. 27 z gospico Josipino Žigon iz Renč. Pri tej priliki se je nabrajal med svati Renčani in Vogrščani na predlog g. Ivana Stepančiča iz Renč in g. Gotarda Gregoriča znesek 104 L in sicer polovica za »Slovensko sirotišče« v Gorici, polovica za Šolsko društvo v Trstu. Darovalcem izrekamo iskreno zahvalo, novoporočencem pa kličemo: Mnogo sreče!

Novaki.

Ze precej časa je minulo, od kar se nismo nič oglašili v javnosti; marsikdo si mogoče že misli, da so Novake izginile iz te solzne doline. A temu ni tako. Smo namreč ljudje one

vrste, ki ne obešajo vsake stvari na veliki zvon. Kakor skoro povsod drugod, tako tudi pri nas lanska letina ne bo ostala v dobrem spominu. Posebno poljski pridelki so bili jako pičli. S strahom gleda marsikdo v prihodnost. Posebno pa oni, ki nima na razpolago gozdnega leša, da bi ga prodal. Saj ni čuda! Pred vojno in tudi še par let po vojni je srednji posestnik izkupil, ako je bila letina dobra, za sadje ter žganje toliko, da je lahko plačal davke, nakupil potrebne obleke in drugo. A danes? Poznam gospodarja, ki je pred štirimi leti izkupil za sadje nad tritisoč lir, letos pa komaj par sto.

Edini vir dohodkov se nam obeta od živinoreje. To smo po večini tudi že izpredvideli ter se vedno bolj oklepamo tukajšnje »Mlekarske zadruge«, katera z uspehom deluje že nad eno leto. Tisti pa, ki še niste člani »Mlekarske zadruge« ste vabljani, da se vdeležite rednega občnega zbora, ki se bo vršil na svečnico dne 2. februarja. Vdeležite se v obilnem številu člani in nečlani, ker bo na dnevnem redu tudi razgovor o novih mlekarskih prostorih, to je o zidavi mlekarne. Mogoče dobimo tudi predavatelja, ki bo nam marsikako stvar pojasnil in obrazložil. Torej na svidenje! Geslo nam bodi: V združništvu je moč!

Velike žablje.

Dne 7. t. m. smo spremili k večnemu počitku našega župana, g. Andreja Paljka. Pokojnik je bil zadnji

moški potomec znane družine, koje zgodovina je tesno spojena z našo občino. Leta 1914., koj ob izbruhu vojne, je moral na rusko fronto, kjer je prišel po padcu Prsemisla v rusko vjetništvo. Z odkritim veseljem ga je pozdravila vas, ko se je po 6 letnem vjetništvu vrnil zopet v domači krog. Pokojnik je bil leta 1922. izvoljen za župana, a žal le prehitro so se začele oglašati posledice vjetništva. Moral si je konečno iti iskat zdravje v tržaško bolnico — a brezuspešno; podlegel je boleznim. Ker je vedno želel biti med svojci v domači zemlji se mu je tudi želja izpolnila in so ga pripeljali dne 7. t. m. z mrtvaškim vozom iz Trsta ob 2. uri pop., nakar ga je spremljala k večnemu počitku na domače pokopališče vsa vas, celokupno starešinstvo, poleg njih več županov iz sosednih občin in mnogo drugega ljudstva. — Ob pogrebu se je poslovil od pokojnika z ganljivimi besedami njegov namestnik g. Štokelj Vinko. Pevski zbor pod vodstvom g. Trohe mu je zapel zadnji pozdrav. Spoštovani gospej vdovi naše odkritosrčno sožalje — pokojniku pa bodi lahka zemlja domača!

Iz severne Amerike.

Naš prijatelj, ki se je naselil v severoameriških Združenih državah, nam piše:

Ker se malokateri ameriški Slovenec oglasi s kakim dopisom, pošiljam priljubljeni »Gor. Straži« par vrstic. Pred tremi leti sem šel v Ameriko za delom. Eno leto sem bival ob Mičiganskem jezeru, potem sem se pa preselil v Sheboygan Wisconsin. To je zelo lepo, malo mesto z zelo razvito industrijo. Kraj se mi je tako priljubil, da sem že kakor domač v njem. Tukaj nas je okoli štiritisoč Slovencev; imamo razna podporná društva za slučaj bolezni ali smrti. Poleti prirejajo naša društva zabave zunaj v prosti naravi, po zimi pa v društveni sobi. Slovenci imamo tudi svojo lepo cerkev posvečeno slovaškima apostoloma sv. Cirilu in Metodu. Tik cerkve je pa slovenska šola, ki jo pridno obiskuje slovenska mladina v obilem številu. Dela imamo vsi slovenski izseljenci dovolj. Delamo pa na kontrakt. Zasluzimo od 25 cn. do 1 dolar na uro. Iz domovine dobivamo sporočila o zelo mili zimi; tukaj je pa baš nasprotno. Mráz in noč. Ob priliki vam pošlém še kaj zanimivih vesti o tukajšnjih Slovencih. (Naši izseljenci naj bi se večkrat oglašali s takimi dopisi, ker zelo radi beremo kako se godi našim rojakom za velikim morjem. Op. uredn.)

GOSPODARSTVO.

Kmetijski pouk.

Niso še daleč za nami tisti časi, ko so naši ljudje rekli: »Tako je delal moj oče, tako delam jaz, moj sin naj ostane pri tem.« Danes je pa drugače. Vsak pojav, bodisi še tako neznan, zahteva proučevanja.

Tudi kmet se mora dandanes učiti. Kmetijstvo je postalo veda. Kako čim najbolj uspešno izrabiti zemljo, da bom imel od nje čim več dobička. Ali ne slišimo po vaseh večkrat tožiti: »Ja, naš sosed ima pa srečo«. Saj ni res; najbrže le bolj umno kmetuje. Za pametno gospodarstvo je predvsem potreben nauk. Toda to še ni dovolj: treba je tudi opazovanja in prakse. Koliko vrst kmetovanja je, ki bi zahtevale, da jih umni kmetovalec proučuje celo svoje življenje. Kako važna je na primer postala živinoreja, zlasti zdaj pod novimi razmerami. Vinogradništvo preživlja težke krize. Pouka je treba, res strokovnega pouka!

A kje naj si pridobiva naš kmet takih nepotrebnih nauk? Nova država nam je podržala marsikake nade na razvoj domačega gospodarstva. Nele da nam ni dala več kot smo imeli, še vzela nam je, kar smo imeli. Zato smo danes navezani na lastne

Kot važen činitelj pri kmetijskem pouku bi morali veljati danes razni kmetijski oddelki (uradi). Ti pa ne morejo vršiti svoje naloge, ker po večini službujoči uradniki ne razumejo jezika našega ljudstva. Kaj mi pomaga, če mi kdo trobi na ušesa še tako lepe nauke, ko jih pa ne razumen. Tega naj se zavejo merodajni krogi, ko pišejo, »da je naše ljudstvo nedostopno za kmetijski pouk.« Lahko imajo najboljši namen pomagati našemu kmetu, a kaj, ko ne razumejo našega jezika. Nastavijo naj kmetijske strokovnjake, večše slovenskega jezika! Potem boste videli, ali je naš človek dostopen za kmetijski pouk. Opisani vzroki so tudi povzročili, da je moral odpasti nameravani poučno-gospodarski izlet v bližnji okolico Vidma. Uradniki naj ne bodo nastavljeni kake stranke, ampak strokovnjaki, ki tudi z dejanji kažejo, da jim je pri srcu napredek dežele. Na ta način se bo naše ljudstvo lahko sporazumelo z vsakim, naj si že bo katerekoli narodnosti.

Dokler bodo pa današnje razmere trajale, je naš kmet navezan le na pouk potom časopisja, predavanj in samoizobrazbe. Naša prosvetna organizacija naj pa začne tudi na tem polju delati!

Konec vinske krize v Italiji.

»Zlati vek nam zdaj zasije!« lahko vzkliknejo italijanski vinogradniki. Vse dosedanje vlade niso mogle rešiti tako perečega vprašanja o izvozu italijanskih vin v inozemstvo. Pa tu pride brihtna glava in napiše v sicer resnem gospodarskem listu »L'Italia vinicola ed agraria« predlog, naj sama katoliška cerkev priskoči snoparjem na pomoč pri njih gospodarski politiki.

Dotičnj članek v fašistovskem gospodarskem glasilu ima te-le misli: Koliko vina se porabi po vsem svetu za maše? Če je po vsem krščanskem svetu 300.000 mašnikov, potem se porabi za maše vsako leto nad 300.000 hektolitrov vina. Zakaj se ne bi doseglo, da bi ves krščanski svet uporabljal le italijanski pridelek kot mašno vino. Saj je Italija trdnjava katolicizma (!), saj je Vatikan v Rimu! Le malo truda bi bilo treba, da bi vodstvo kat. cerkve uradno proglasilo italijanska vina za mašna. To je zlasti letos tem lažje, ker je baš sveto leto in so cerkveni dostojanstveniki zbrani v Rimu. Torej, uresniči se ta predlog lahko zelo hitro. Potem prilaga člankar še par nasvetov, kako bi se uspešneje delala reklama za italijansko mašno vino: razpošilja naj se v botilkah in na nje prilepi etiketa s podobo Vatikana in sv. Petra. Na ta način se bo ves svet seznanil s italijanskimi vini in jih začel kupovati tudi za domačo porabo. Ves pridelek bo dobil odjemalce.

Prav zares: najenostavnejša rešitev vinske krize! Potrebno je samo še, da se v katekizem sprejme kot sedma cerkvena zapoved: za sv. maše so dovoljena samo italijanska vina!

Italijansko bankarstvo.

V Italiji se bavi s posli, ki spadajo v bančno stroko 1710 zavodov. Izmed teh je 356 kreditnih zavodov in bank (delniških družb), 492 zadružnih bank, 266 zasebnih bank, 221 hranilnic in montov, 375 kmetijskih in agrarnih denarnih zadrug.

Brezposelnost v Angliji.

Tudi v Angliji, ki jo štejejo med dobro upravljane države, vedno bolj narašča brezposelnost. Po zadnjih podatkih je število brezposelnih oseb doseglo že en milijon in 125.000.

TIPKARICA, izurjena, zmožna slovenskega in italijanskega jezika dobi delo za dva ali tri mesece. Javi naj se pri upravi »Goriške Straže«.

VELIKO POSESTVO PODROTEJA pri Idriji, obstoječe iz valičnega mlina, treh hiš, garaže, travnikov in gozdov se proda po ugodni ceni. Pojasnila pri »Občnem konsumnem društvu« v Idriji.

Zahvala.

Naznanjam s potrjim srcem, da je umrl previden s sv. zakramenti dne 4. januarja 1925. moj ljubljani soprog

Paljk Andrej,

posestnik in župan v Vel. Žabljah.

Ob enem se zahvaljujem preč. duhovščini, občinskemu odboru, gg. županom iz sosednih občin, vsem vaščanom, prijateljem in znancem, ki so spremljali pokojnika k večnemu počitku.

V Vel. Žabljah, dne 7. januarja 1925.

Žalujoča soproga **Paljk Justina.**

Zahvala.

Vsem, ki so sočustvovali z nami ob prebitki smrti našega

Štefana Gabrijelčiča

iz Goljeviče

izrekamo tem potom najiskrenejšo zahvalo.

Posebno se zahvaljujemo domačim občanom za številno spremstvo, g. organistu in pevskemu zboru za ganljivo petje, g. Mavriču za trud ob sprejemu v domačo vas ter vsem, ki so blagemu pokojniku izkazali zadnjo čast.

Goljevica pri Anhofem, dne 8. januarja 1925.

Žalujoči sorodniki iz Gorice in Trsta.

Glas naših bratov iz Benečije.

Le malokrat se v naši javnosti govori o beneških Slovencih. In vendar so to naši bratje po krvi in jeziku. Škoda le, da so bili toliko časa brez vsakršnih kulturnih stikov z ostalimi Slovenci. Pa kljub temu se lahko ponašajo, da imajo v svoji sredi može, ki ljubijo z žarko ljubezljivo beneške Slovence in delajo za njih gospodarski in kulturni napredek. Tudi pri nas se je marsikaj opustilo, kar bi bilo v prid našim rojakom. Letos se že kaže nekoliko napredka. Tumova razprava o Reziji v letošnjem Koledarju »Gor. Mohorjeve družbe« bo marsikakemu beneškemu Slovencu vzbudila željo po lepi knjigi, pisani v jeziku njegove matere in njegovega očeta. Sveta dolžnost naša in beneških Slovencev pa bi morala biti odslej: poglobitev medsebojnih stikov. Spoznavajmo drug drugega, da se vzljubimo!

Spodaj pričujemo zanimiv dopis iz Zavrha med beneškimi Slovenci pisan v narečju tarčentskih Slovencev. Zanimivo je zlasti vpletanje poslovenjenih italijanskih izrazov:

»Usi kolači nu ne zljezejo z jamo. Ne vien ge zavaršani vso bi še kadà po ueri tikaj legri kuj te dan ke su zvičevali ke gnijh zvoni suv dole na štacioni Tarčeški. Te dan te bó soue na nuu. Gospuod Vingiarh je šou dou Vidan inviduat arčiveškulja ku pridri ore u Čentu ženuat-je: mentri judje, po ti mladn, su hitieli dou u Čentu za asistati funcioni. Arčiveškul se nje stuurou čakati, nengí nunuje ne. Čerimonja ne riušila splendimentri, sousa Čenta ne ba in fiešte, kumpanali su alegmentri. Še Čierzienji so kumpanali kar smo pasjali ore mis njih vas.

Oku lis vot zvečar, smo paršli ore zavarh; souse ženice z malimi otročigi tou braču enu z lumini tou roki, so čakale na poti. Ludan bodite Buoh - ke vidimo še dan bot naše zvonige, se je člo rečog ogni tant od katera(!) naše šgeri z finin guštan so inrožali zvone enu inflokale voze enu kognè.

Tle so jih disgerjali od vozi enu ložli u cierkvu, Gospuod Vingiarh je dau benedicion z Santissiman, zad potin so se sousie pobrali ta kiši kontenti.

Bruí dan invecé, kaj te sučedalo? Ban telegram od Vidma, tej na stricla, nan je uzeu flat. Kaj je pravou? Tuole: »Ne smieta oblesiti zvoní.« Kiers smo ostali žalostni na tuole novicu; ma dva dni potin, smo jeli dnu leteru od Treviža ke nam je pravila ke zvoni njesu dori, ke nu giu nan narediti ne drue. Alore naša žalost ne se kambiala u legrijo: itako te véro ries ke po templešti u pride lep temp.»

Narečje je za nas nekoliko neumljivo, vendar se da razbrati vsebina dopisa. Pričakujemo, da nam pošljejo iz Benečije še kak dopis v domačem narečju, ki ga bodo veseli zlasti naši bravci po beneški Sloveniji.

Valuta.

Dne 14. januarja si dobil:

za 100 franc. frankov	128.25 do 129.— Lir
za 100 belg. frankov	119.— do 121.— Lir
za 100 švic. frankov	463.— do 467.— Lir
za 100 češ.-slov. kron	71.80 do 72.60 Lir
za 100 dinarjev	39.15 do 39.50 Lir
za 1 šterling	114.10 do 114.40 Lir
za 1 dolar	23.65 do 23.75 Lir
za 1 zlato marko	570.— do 580.— Lir
za 100 avst. kron	0.0335 do 0.0345 Lir

Beneške obligacije.

Dne 14. januarja: Srednji kurs L. 79.88, v Trstu 79.85; v Milanu 79.90, v Rimu 79.80 L.

Naznanilo.

Podpisani se usoja javiti, da je s 15. prosincem pooblaščen prevajati vsakršne listine (n. pr. testamenti itd.) iz slovenščine in nemščine v italijanski jezik, kot tudi obratno. Sprejme delo tudi po pošti.

Dr. Jasnič Lojze

Černiče — Cernizza Goriziana.

VOJNA ODŠKODNINA za porušeno hišo cenjena L. 80.000.— se kupi po visoki ceni za prenos v drugo občino Ponudbe sprejme uprava.

V MODREJIH je naprodaj posestvo z 9 prostori, hlevom, vrtom, dvoriščem in malim gozdom. Hiša stoji sredi vasi ob cesti in je pripravna za vsako obrt. Naslov pri upravi.

PRODA SE zelo ugodno industrijsko podjetje na Rakeku, obstoječe iz parne opekarne s kapaciteto za en milijon opeke, parne žage s polnim jarmenikom in mlina s tremi kamni. Poleg podjetja je posestvo z njivami, travniki in gozdom. Ponudbe je poslati na Zadržno zvezo v Ljubljani, katera daje tudi eventuelno potrebne informacije.

IŠČEM DOBREGA mojstra-ogljarija. Švara Valentin, Gorjansko 96. Komen.

TRTE CEPLJENE, murve, breskve in drugo sadno drevje je na prodaj po nizkih cenah pri Rudolfu Tavčarju, Ivanjigrad 13 p. Komen.

UČENEC želi vstopiti v kako trgovino ali knjigarno. (Geslo: »Prیدن«). Naslov pri upravi.

Fotograf JOSIP NARDIN

se je preselil iz ul. Via Carducci na Koren, nasproti Attemsove palače.

Razpis tajniške službe.

Podpisano županstvo razpisuje službo občinskega tajnika do 15. januarja 1925.

Prosilci naj predložijo:

- 1) običajno spričevalo dobrega нравnega vedenja,
- 2) kazenski list (fedina penale),
- 3) domovnica ali dokaz, da posedujejo italijansko državljanstvo,
- 4) spričevalo dovršenih študij,
- 5) diplomu za izvrševanje tajniške službe.

Prosilci morajo biti popolnoma večši v govoru in pisavi italijanskega in slovenskega jezika. Prosilci, ki so dovršili kako srednjo šolo, a niso že dobili tajniške diplome, se morajo obvezati, da položijo izpit pri prihodnjih skušnjah.

Nastop službe s 15. januarjem. Mesečna plača po dogovoru.

Ročinj, dne 29. decembra 1924.

ŽUPANSTVO ROČINJ

Župan:

GORJUP ANDREJ m. p.

V NAJEM SE ODDA s 1. februarjem pod zelo ugodnimi pogoji lepo, malo posestvo s stanovanjem in zemljiščem v bližnji okolici Gorice (20 min. od žel. postaje), primerno za vpkoojenca. — Ponudbe pod »Posestvo« na upravo »G. Straže«.

IZVEŽBANA STROJEPISKA, ki želi za par ur dela na dan postranskega zaslužka, naj se zglati pri upravi lista.

OSMICO, kjer toči izvrstno kapljico po najnižji ceni, je odprl ter se priporoča za obilen obisk — Avgust Figelj. Solkan — Sv. Gorska cesta šte. 85. Podprevalj.

ABADIE?

Evo vam

Abadie!

Najizvrstnejši
cigaretni papir

Ceneno Češka posteljno perje!

Kilogram sivega cufanega perja Lir 16 — polbelega Lir 24 — belega Lir 28 — boljsega Lire 34 in Lir 39

melkega kot puh Lire 49 in Lire 58 — najboljšje vrste Lire 68. — Razpošilja se po povzetju od vsote Lir 100 naprej colnine prosto, poštnine prosto, zamenjava in vrnitev robe dovoljena. Vzorci brezplačno. Dopisi samo na: Benedikt Sachsel, Lobež št. 775 pri Plzenju Češka. Poštni paketi rabijo iz Češke v Italijo okrog 14 dni.

Kavarna **Fratello Umberto** in slaščičarna
Iastnik D' ATRI MARIJ
Corso Verdi 1. (Hiša Marzini v Gorici).

Elegantno shajališče, dvorana z billardom. Najboljša kava espres, napolitanske slaščice, izvrstno pecivo, najboljša čokolada, likerji prvovrstnih tvrdk. Delikatese domačih in tujih kolonij.

Tvrdba**'Vinoagraria' v Gorici**

Via Carlo Favetti 6 (v ul. za hotelom Tri krone)

Klajno apno, trokarji, nosni obročki za bike, škarje za obrezovanje trt in sadnega drevja znamke „KUNDE“, žagice, cepilni noži in vosek, jeklene ščetke za snaženje debel sadnih dreves, lepilo in pasove proti pedicu, „Antiparassit“ (dendrin), tehtnice za vino, sušilnice za sadje, vsa zdravila in čistila za vino, azbest, gumijeve cevi za sesalke in natego, filtri in druge potrebščine za kletarje, vinogradnike, sadjarje in čebelarje. Popravilja bolna vina, oziroma daje nasvete in potrebne snovi v to svrhu. Posreduje prodajo in nakup cepljenih trt. Sprejema naročila za seme sviloprejk itd. — Blago pošiljam tudi po pošti.

Just Ušaj, oenotehnik in agronom.

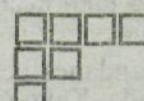

Plačam najvišje cene za kože lišic, podlasic, kun, zajcev, mačk, veveric, jazbecev i. t. d. i. t. d. Prodajam pasti in posebno meso za lov na divjačino.

Delavnica za strojenje in barvanje. Nihče nima pravice kupovati zame.

Walter Windspach - Gorica
Via Carducci šte. 6.

Pozor na izpremenjeni naslov!

ERNIA

ozdravljena

z najnovejšim pasom BROOCK

Mirodilnica in dišavnica

E. Grapulin-Gorica

naspr. ljudskemu vrtu, Corse Verdi 27.

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica
CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchart & Raymann, vsakovrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.
Blago solidno! **Cene zmerne!**